

Rita felcsönget.

- A Soma hívott minket - érthetetlen zaj a kaputelefonból. - Akkor Sanyi.
- Zaj. - Sandokan... mit tudom én, két 10/10-es csaj vagyunk borral és fűvel, engedj be.
- Van chipsünk is - súgom oda.

Már a földszintről halljuk, merre kell mennünk. A másodikon a gangon ülnek és cigiznek az emberek. Nem hiszem el, hogy ez nem zavarja a szomszédokat.

- Valakinél van papír? Kifogytam. - kérdi Rita.

És már el is vesztettem. Sziasztok, Petra vagyok, helló Mia, Sanyi, Laci, Pali, Vera. Máris elfelejtettem az összes nevet. Bevetem magam az előszobába. Mintha egy cápákkal teli medencébe löktél volna úgy, hogy menstruálok.

Fű- és sörszag. Pattogatott kukorica és chipstörmelék szőnyegbe tiporva. Öröm lesz kiporszívózni. Az emberek sorba állnak a vécé előtt. Sziasztok, Petra vagyok, helló Zoli, Tibi, Ali, Mimi, Misi.

Összes név kijelölése és törlés.

Befordulok a konyhára. Nem, ez a nappali. Hangosabb a zene, piás üvegek a földön. Emberek táncolnak egymással. Fényes nappal. Egymás szemébe néznek. Ezek nem félik az Istent. Menekülj! Egy sálas fickó rám mosolyog. Miért hord sálát nem-sál időben?

Vissza az előtérbe. Az ajtóból int egy csaj. Basszus, honnan ismerem? Gyorsan, menekülj. Bekanyarodok a WC-be, ahonnan eltűnt a sor. Leülök és azon gondolkodom, hogy most már biztos, hogy fertőzésem lesz. Egy ideig görnyedve pisiltem idegen helyen, aztán megtaláltam azt a cikket. Azóta leülök, *carpe diem*. Látom, hogy a mosdókagyló szélén egy vékony csík kólát hagyott valaki. Ha nálam lenne az az IKEÁ-s ízé, akkor félre tudnám tenni. Így kárba megy.

Törlök és kezet mosok. Nem hiszem el, hogy itt hagyott Jan. Magam alatt vagyok. Szó szerint, magam fölött állok és nézek lefelé magamra, ahogy egy kis fürdőben nézem a tükröt, amire rúzzsal valaki azt írta, hogy „*Fejet fel, mellet ki!*”. Lenézek magamra és érzem, hogy a sírás kerülget, szóval eldöntöm, hogy menekülök, és kilépek a WC-ből egy csomó chipsszel meg borral, ami nem tűnhet túl higiénikusnak. Amikor bemegyek a szemben lévő konyhába, csak páran dumálgatnak. Egy csaj ül a konyhapulton.

Sziasztok, Petra vagyok, helló Fanni, Reni, Évi, Fatima, Peti, Berci. Előzmény törlése.

Olyan jó volt a Covid. A cég homeoffice-ba rakott mindenkit. Küldtek egy körímelt, hogy hogyan lehet csökkenteni a fertőzés valószínűségét. Csökkenteni kell a szociális érintkezést. Maradj otthon. Rendelj kaját. Fokozott higiénia. Kerüld a tömeget. Rájöttem, hogy évek óta karantén üzemmódban élek.

Egy poharat összetörtek odakint. Fel kéne söpörni.

- Te, nem láttalak én téged a díjátadón? - kérdezi tőlem a törölt nevű srác 1.
- Lebuktam. Követlek.
- Azzal a, mi a neve, rendezővel voltál, nem?
- Ki? A nagydíjas? - kérdezi törölt nevű srác 2.
- Ja.
- Bazmeg, te ismered a rendező urat? - így törölt nevű srác 1., miközben egy fakanállal próbálja benyomni egy borosüveg dugóját - láttátok tőle a ... mi az, mondjad... az Ibsent?

Elismerően bólogatnak.

- És te így most a szeretője vagy? - kérdezi random csaj 1., a többi felkapja a fejét.
- Igen, az vagyok.

Van, aki elismerően bólogat. Van, aki zavarában nevet.

- Hazudtam, mert az kevésbé lenne kellemetlen. A lánya vagyok.

Kikerekednek a szemek és körbeugrálnak.

- Hasonlítasz rá.

- Egy uborka meg hasonlít egy műfaszra. És?

Apám szavai szólnak belőlem. Annyira elegendem van. És megbántottak, és kurva fáradt vagyok. Várj... apám gögje mögött is bántás lakik? Hagyjatok. Istenem, de unom az összeset! Nem tudom, apám hogy bírja.

Arról győzködnék, hogy édesapám egy korszakalkotó zseni és már rég színházigazgatónak kéne lennie. A látásmódja egyedi. Biztos nagyon büszke lehetek. Nem mondom el nekik, hogy apa nem jött be hozzám a vakbélműtétem után, mert országos színháztalálkozón volt. Minden karácsonyi ajándékomat anya vette. Egész életemben egyszer kaptam karácsonyi ajándékot, amit apa vett. Egy matt feketére festett hintalovat. Tizenkét éves voltam.

Hirtelen egy kar fonódik körém. Egy kopaszra nyírt hajú vékony srác leopárd mintás zakóban, akinek üstökös van tetoválva a nyakára.

- Adios, ispánok! Tegnap este megmentünk: gozsdu, király, éter, kokszi, a kokszirol kiderült, hogy mosópor...

Ez miért ér hozzám?

- Loptunk vodkát a pultból, kibasztak, milfek, betörés, rendőrök, menekülés, rendes eki...

Ez miért ilyen hangos?

- Hajnalban belángosozva lopott kajakon feleveztünk a Dunán enni egy ekit...

Ezen miért van rajta négyféle különböző parfüm? Leveszi a napszemüvegét, ami tuti, hogy női.

- Egy nyilvános parkban arra keltem, hogy egy kutya nyalogatja az arcom és egy nagymama megvetően néz. - Rám mered hasonló energiákkal. - Helló kiscsaj, hogy hívnak?

- Lisa Simpson vagyok. - Lelököm magamról a kezét. Istenem, de fáradt vagyok ehhez.

- Oh... van nyelve - mondja a többieknek, mintha ott se lennék. - És mit szeretsz? - kezeiben boros és vodkásüveg.

- Jól megírt női karaktereket.

- Töményt vagy bort?

- Egy fröccsöt elfogadok - csak tűnj már el.

Elkezd keverni a fröccsöm. Átnyújtja, majd bámul.

- Igen? - kérdem.

- Te úgy nézel ki, mint aki ilyen szende picse, de ránézésre megmondom, hogy te bizony nem féled a faszt.

Mondjuk nem téved, de megbántam a kérdést. Forgatom a szemeimet és a legjobbat kívánom nekik, aztán kimegyek a gangra.

- Két dolog. Egy, a legnagyobb megtiszteltetés volt téged megismerni, kettő pedig, utálom, hogy itt hagysz, de imádom nézni a segged, ahogy elmész.

Elmosolyodom. Szerencsém, hogy nem látja. Úristen, hogy jöhet be egy ilyen kretén? A gangon késsel lehetne vágni a füstöt. Ritán csüng három faszi. Közel állok hozzá, hogy elvonja rólam a figyelmet. Ő a faszimágnese. Leföldeli a figyelmet. Érdeklődéshárító.